

[Ole Espersen]

sentligt område, er et vigtigt led i vores samfundsøkonomiske funktion, i virkeligheden mere end burgerbarerne, vil fru Elisabeth Arnold sikkert give mig ret i. Men principperne for det enkelte menneske kan naturligvis være lige skrappe, hvad enten man har en burgerbar eller en benzinstation. Men jeg vil advare imod, at man udsætter dette på en almindelig undersøgelse af behovet for lovregulering af franchisingområdet. Det vil være meget omstændeligt og tage lang tid. Det vil formentlig også kræve en eller anden form for EF-medvirken, så jeg håber, at det, vi ønsker her, som blot er en justering, en fuldkommengørelse af det, vi vedtog i 1985, kan ske uden dette.

Fru Elisabeth Arnold har ret i, at vi ikke rigtig siger, hvorfor vi ikke straks foreslår, at vi forbedrer forholdene i branchen ved at forbyde, at leverandørerne også ejer detailforretninger. Vi har ikke givet nogen forklaring. Forklaringen er den enkle, at vi ikke troede, at der var nogen som helst jordisk chance for at komme igennem med det.

Ligesom man har disse regler inden for bryggeriområdet, synes vi, at det ville være det rigtigste at have dem her. Hvis der er nogen mulighed for at få et flertal for det, er jeg helt sikker på, at vi i høj grad ville gavne de danske forbrugere, hvis man fik indført et forbud af den karakter. Det drøfter vi meget gerne i Retsudvalget, og jeg mener, der er et par lande, bl.a. USA, hvor man har forbud af den karakter netop for at sikre en rimelig og fair konkurrence.

Lad mig afslutningsvis sige, at jeg på ny takker for modtagelsen, og at sagen haster en del, fordi der, som man ser af eksemplerne i bilaget, er tale om, at der foretages dispositioner, stilles krav, foretages opsigelser og tilbydes urimelige vilkår faktisk hver eneste dag. Derfor er det vigtigt, at vi ikke venter for længe. Hvis vi gør det, er jeg bange for, at lovforslaget ikke får den tilsigtede virkning, så jeg håber, at vi kan få en grundig, men også hurtig behandling i Retsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 235:

Forslag til lov om ændring af visse forbrugsafgiftslove. (Afgiftsnedsættelse for benzin og lavenergipærer m.v. samt afgiftsforhøjelse for elektricitet og stenkul m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 26/4 89).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 237:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin. (Nedsættelse af de samlede afgifter på benzin med 1 kr. pr. liter).

Af Dohrmann (FP) m.fl.
(Fremsat 26/4 89).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fremskridtspartiets forslag går ud på at sænke benzinprisen med omkring 1 kr. pr. liter, hvilket kan gøres ved at nedsætte selve benzinafgiften med 80 øre. I bemærkningerne til forslaget hedder det, at den skæve grænsehandel vil bevirke, at forbruget ikke vil føre til et statsligt provenutab, snarere det modsatte.

Jeg vil godt om det sige, at udvalget vedrørende såkaldt markedsorienteret afgiftspolitik i 1987 afgav en betænkning. I den betænkning nåede man frem til, at en nedsættelse af benzinafgiften med 1 kr. pr. liter skønsmæssigt ville medføre, at grænsehandelen ville falde med 225 mio. kr. Provenugevinsten ved det blev beregnet til ca. 200 mio. kr., hvoraf 115 mio. kr. var punktafgift af øget benzinsalg i Danmark.

Nu vedrører dette eksempel ganske vist en afgiftsnedsættelse på 1 kr. pr. liter, mens Fremskridtspartiets forslag kun går ud på 80 øre. Alligevel er det lidt svært at få i hvert fald prove-